Wprowadzenie do cyberbezpieczeństwa Temat 1: Uwierzytelnianie klienta SSH za pomocą kluczy prywatnych

Jakub Stachowicz, 198302 Jan Wiśniewski, 197662 26 maja 2025

Spis rzeczy

1	Omówienie SSH i konfiguracja serwera		
	1.1	Czym jest SSH?	:
	1.2	Algorytmy kryptograficzne w SSH	:
	1.3	Konfiguracja z wymuszonym użyciem kluczy	
2		icze – generowanie i instalacja	4
	2.1	Generowanie kluczy	4
		2.1.1 W systemie Linux – ssh-keygen	4
		2.1.2 W systemie Windows – PuTTYgen	
	2.2	Instalacja kluczy	
		2.2.1 Klient i serwer SSH Linux	
		2.2.2 Klient i serwer SSH Windows (OpenSSH)	
		2.2.3 Klient SSH PuTTY	ļ
3	Zas	tosowania SSH	6
	3.1	Zdalny terminal	6
	3.2	Przesył plików	6
		3.2.1 SFTP (Secure FTP)	6
		3.2.2 SCP (Secure Copy)	6
		3.2.3 WinSCP	(
4	Bib	oliografia	7

1 Omówienie SSH i konfiguracja serwera

1.1 Czym jest SSH?

SSH (Secure Shell) to protokół sieciowy, który służy do zdalnego logowania się do innego komputera (serwera) w sposób bezpieczny. Umożliwia zarządzanie systemem operacyjnym, przesyłanie plików oraz wykonywanie poleceń na odległość – wszystko to przy użyciu szyfrowanego połączenia[1, The SSH protocol].

Uwierzytelnianie w SSH może odbywać się na dwa sposoby: za pomocą hasła lub kluczy kryptograficznych. Logowanie hasłem jest proste, ale mniej bezpieczne, ponieważ narażone jest na ataki typu brute-force. Znacznie bezpieczniejszą i częściej stosowaną metodą jest logowanie przy użyciu kluczy SSH, które opiera się na parze klucz prywatny-publiczny. Klucz publiczny umieszczany jest na serwerze, a prywatny pozostaje na komputerze użytkownika, dzięki czemu możliwe jest uwierzytelnienie bez podawania hasła. Metoda ta jest szczególnie przydatna w automatyzacji i pracy z wieloma serwerami[1, Automate with SSH keys, but manage them].

1.2 Algorytmy kryptograficzne w SSH

Temat algorytmów kryptograficznych w protokole SSH dotyczy zarówno szyfrowania samego ruchu sieciowego między klientem a serwerem, jak i logowania i autoryzacji. Niniejsze opracowanie skupia się na algorytmach stosowanych w autoryzacji za pomocą kluczy prywatnych.

W protokole SSH można używać kilku algorytmów generujących parę kluczy, w standardzie zdefiniowano RSA, DSS (DSA) oraz umożliwiono definiowanie innych kluczy[6, 6.6. s. 13]. Najpopularniejsze to RSA, ECDSA i Ed25519 (a dawniej używano też DSA, które dziś jest uważane za przestarzałe). OpenSSH wspiera następujące typy kluczy: DSA, RSA, ECDSA oraz Ed25519[2, User key generation]. Obecnie zaleca się wybór silniejszych algorytmów, np. RSA lub Ed25519 – OpenSSH 7.0 i nowsze domyślnie wyłączają słaby DSA, a od wersji 10.0 wsparcie dla tego algorytmu zostało usunięte w całości[3].

Dalsza część artukułu skupia się na użyciu kluczy RSA, jednak pozostałych algorytmów można użyć w bardzo podobny sposób. Najczęściej – poprzez zmianę parametru rsa na np.

ed25519.

1.3 Konfiguracja z wymuszonym użyciem kluczy

Aby serwer SSH (usługa sshd) zezwalał tylko na logowanie kluczem i wyłączał logowanie hasłem, należy zmodyfikować plik konfiguracyjny znajdujący się najczęściej pod ścieżką /etc/ssh/sshd_config[7]. Ważne dyrektywy to m.in.:

- 1. PubkeyAuthentication yes włącza uwierzytelnianie kluczem publicznym (domyślnie zazwyczaj jest włączone).
- PasswordAuthentication no wyłącza logowanie hasłem. Po jego ustawieniu serwer nie akceptuje haseł SSH.
- AuthorizedKeysFile określa lokalizację pliku z kluczami publicznymi (domyślnie dla parametru %h/.ssh/authorized_keys będzie to ~/.ssh/authorized_keys).

```
Sshd_config

File Edit Options Buffers Tools YASnippet Help

#MaxSessions 10

PubkeyAuthentication yes

# Expect .ssh/authorized_keys2 to be disregarded by default in future.
AuthorizedkeysFile .ssh/authorized_keys2

#AuthorizedkeysFile none

#AuthorizedkeysCommand none

#AuthorizedkeysCommandUser nobody

# For this to work you will also need host keys in /etc/ssh/ssh_known_hosts

#HostbasedAuthentication no

# Change to yes if you don't trust -/.ssh/known_hosts for

# HostbasedAuthentication

# JonnerUserNownHosts no

# JonnerUserNownHosts no

# JonnerUserNownHosts yes

# To disable tunneled clear text passwords, change to no here!

PasswordAuthentication no

#PersitEmptyPasswords no

:: @--- sshd_config 26% (57,0) Git:draft-images (Fundamental)
```

Po edycji pliku sshd_config należy zapisać zmiany i ponownie uruchomić serwis SSH, np.: sudo systemctl restart sshd lub sudo service sshd reload. Spowoduje to zastosowanie nowych ustawień.

```
[JameHod8spearhead -]$ sudo systemett restart sshd

Last - OpenBSD secure Shull service; enabled; preset: enabled)

Active: active (running) since Non 2025-08-26 14:39:48 CEST; 1s ago

Docs: man:sshdd;

Desc: man:sshdd;

Desc: man:sshdd;

Desc: man:sshdd;

Desc: man:sshdd;

Main PID: 3217764 (sshd)

Tasks: 1 (limit: 38:09)

Meanry: 1.4M

CPU: 22ms

CGroup: /system.slice/ssh.service

CGroup: /system.slice/ssh.service

CGroup: /system.slice/ssh.service

May 26 14:39:48 spanhead system(I]: Starting ssh.service - OpenBSD Socure Shell server...

May 26 14:39:48 spanhead system(I]: Starting ssh.service - OpenBSD Socure Shell server...

May 26 14:39:48 spanhead system(I]: Starting ssh.service - 0penBSD Socure Shell server...

May 26 14:39:48 spanhead system(I]: Starting ssh.service - 0penBSD Socure Shell server...

May 26 14:39:48 spanhead system(I]: Starting ssh.service - 0penBSD Socure Shell server...
```

2 Klucze – generowanie i instalacja

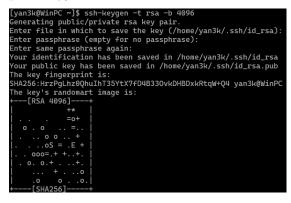
2.1 Generowanie kluczy

Parę kluczy (klucz prywatny i publiczny) generuje użytkownik. Klucz prywatny przechowywany jest po stronie klienta, natomiast klucz publiczny – po stronie serwera.

2.1.1 W systemie Linux – ssh-keygen

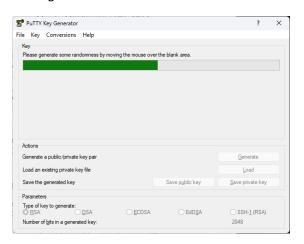
W Linuksie (oraz systemach UNIX/macOS) zwykle używa się polecenia ssh-keygen. Przykładowo: ssh-keygen -t rsa -b 4096. Polecenie -t rsa -b 4096 tworzy klucz RSA o długości 4096 bitów[8].

Po uruchomieniu program zapyta o ścieżkę do pliku (domyślnie ~/.ssh/id_rsa dla RSA lub ~/.ssh/id_ed25519 dla Ed25519) i opcjonalne hasło (passphrase). Gdy zakończy generowanie, w katalogu ~/.ssh/ powstaną dwa pliki: id_rsa (klucz prywatny) i id_rsa.pub (klucz publiczny).

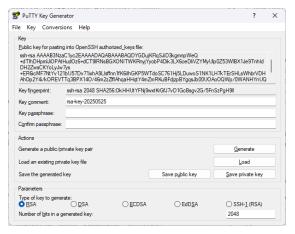

2.1.2 W systemie Windows – PuTTYgen

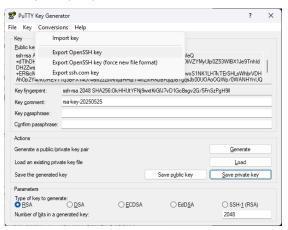
W systemie Windows często korzysta się z PuTTYgen (narzędzie wchodzące w skład pakietu PuTTY). Uruchamiamy PuTTYgen, wybieramy typ klucza (np. RSA lub Ed25519) i długość (np. 2048 bitów), a następnie klikamy przycisk Generate. PuTTYgen poprosi nas o losowe ruchy myszką w obrębie okna – to sposób na zebranie entropii do generacji klucza. Gdy pasek postępu dojdzie do końca, w oknie PuTTYgen pojawi się wygenerowany klucz publiczny (tekst zaczynający się np. ssh-rsa AAAA...).

Następnie należy wpisać (dwukrotnie) passphrase chroniący klucz prywatny (zalecane) i zapisać pliki: kliknąć Save public key (np. mykey.pub) oraz Save private key (plik .ppk dla PuTTY, np. mykey.ppk).

W PuTTYgenie można też przekonwertować prywatny klucz do formatu OpenSSH (menu Conversions \rightarrow Export OpenSSH key) – przydaje się to, gdy chcemy używać tego samego klucza w programach innych niż PuTTY. Plik .ppk pozostaje natywnym formatem PuTTY.

2.2 Instalacja kluczy

Po wygenerowaniu kluczy należy je zainstalować – zarówno po stronie klienta, jak i serwera.

2.2.1 Klient i serwer SSH Linux

Aby klient logujący się z Linuksa mógł użyć swojego klucza, klucz publiczny klienta należy dodać do pliku ~/.ssh/authorized_keys konta docelowego na serwerze. Najprościej to zrobić poleceniem ssh-copy-id – narzędzie automatycznie kopiuje nasz klucz publiczny do odpowiedniego pliku na serwerze. Przykład: ssh-copy-id user@serwer.

```
Designed of the second second
```

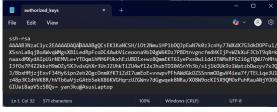
Powoduje to dodanie zawartości klucza ~/.ssh/id_rsa.pub (lub innego domyślnego klucza) do ~/.ssh/authorized_keys na serwerze. Jeśli narzędzie nie jest dostępne, można wykonać ręcznie: najpierw zalogować się hasłem, a potem na serwerze stworzyć katalog .ssh i dopisać klucz, np.:

Następnie należy zadbać o instalację klucza prywatnego po stronie klienta. W tym celu po wygenerowaniu pary kluczy, plik z kluczem prywatnym (id_rsa) powinien zostać skopiowany lub przeniesiony tylko do katalogu domowego użytkownika klienta, w podkatalogu .ssh: mv /path/to/id_rsa ~/.ssh/id_rsa.

Po dodaniu klucza można przetestować logowanie: ssh user@serwer już nie powinno prosić o hasło (chyba że nadaliśmy passphrase do klucza).

Windows (np. Windows 10) posiada wbudowany serwer OpenSSH (lub Win32-OpenSSH). Konfiguracja kluczy jest analogiczna: klucz publiczny wrzucamy do pliku authorized_keys. Dla konta użytkownika domyślnie jest to ścieżka: C:\Users\<user>\.ssh\authorized_keys.

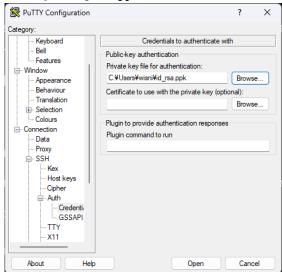
Dla kont administratora przewidziano specjalny plik w katalogu C:\ProgramData\ssh\: administrators_authorized_keys. Zawartość tych plików można wprowadzić ręcznie np. przez scp lub nawet komendami PowerShell (przykład w dokumentacji Microsoft pokazuje użycie ssh z parametrem, który na zdalnym serwerze tworzy katalog .ssh i dopisuje klucz do authorized_keys). Ważne jest, aby katalog .ssh miał ograniczone prawa (tylko właściciel czy administrator), inaczej OpenSSH może odrzucić klucze.

W tym przypadku plik z kluczem prywatnym powinien trafić analogicznie jak na Linuxie do folderu .ssh w foledrze domowym użytkownika: C:\Users\<user>\.ssh\id_rsa.

Po umieszczeniu klucza publicznego, logowanie SSH przebiega z użyciem klucza, bez hasła.

2.2.3 Klient SSH PuTTY

W przypadku PuTTY klucz prywatny musi być w formacie PuTTY (.ppk). Jeżeli mamy klucz w formacie OpenSSH (np. wygenerowany wcześniej ssh-keygenem), wystarczy go załadować w PuTTYgen (Load private key) i zapisać jako .ppk (Save private key). Następnie, aby PuTTY użył klucza, w oknie konfiguracji sesji PuTTY przechodzimy do Connection \rightarrow SSH \rightarrow Auth i w polu "Private key file for authentication" wybieramy nasz plik .ppk.

W razie potrzeby możemy też użyć Pagean-

ta – agenta kluczy PuTTY – i dodać tam klucz. Klucz publiczny PuTTY (tekst z pola "Public key for pasting..." w PuTTYgen) należy skopiować na serwer do ~/.ssh/authorized_keys tak

samo, jak w poprzednich metodach. Po dodaniu klucza do authorized_keys należy skonfigurować PuTTY wskazując wygenerowany prywatny plik .ppk i przetestować połączenie.

3 Zastosowania SSH

3.1 Zdalny terminal

Najpopularniejszym zastosowaniem protokołu SSH jest zdalny terminal. SSH umożliwia to, co umożliwia "zwykły" terminal używany lokalnie, lecz przez sieć. Dzięki zdalnemu połączeniu nie trzeba znajdować się fizycznie przy serwerze, żeby sprawdzić np. obecność plików konfiguracyjnych czy status danej usługi.

```
## 192168.186-PUTTY

## 192168
```

3.2 Przesył plików

Drugim popularnym zastosowaniem jest transfer plików. Istnieje kilka protokołów tego transferu, opartych na protokole SSH.

3.2.1 SFTP (Secure FTP)

SFTP to protokół transferu plików bazujący na SSH. Domyślnie używa tego samego szyfrowanego kanału SSH i tych samych metod uwierzytelniania co SSH. Oznacza to, że jeśli już mamy skonfigurowany klucz dla SSH, wystarczy wpisać w terminalu: sftp user@host.

Sesja SFTP rozpocznie się tak samo jak zwykłe połączenie SSH (możemy się spodziewać monitu o passphrase klucza prywatnego, jeśli go ustawiliśmy). Po zalogowaniu otrzymujemy interaktywny prompt sftp>, w którym można używać komend typu ls, cd, get filename, put filename itp., aby pobierać lub wysyłać pliki[4].

Ponieważ uwierzytelnienie odbywa się kluczem, SFTP nie będzie już prosić o hasło użyt-

kownika (chyba że klucz miał ustawione hasło).

3.2.2 SCP (Secure Copy)

Polecenie scp pozwala kopiować pliki między maszynami z wykorzystaniem SSH. Jeśli autoryzacja kluczem jest skonfigurowana, wystarczy użyć scp tak jak zwykle, np.:

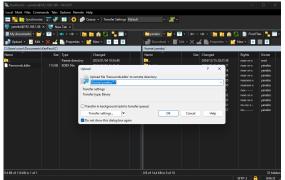

Ta komenda przeniesie plik na serwer bez potrzeby podawania hasła (chyba że nasz klucz ma passphrase). Po skopiowaniu pliku scp wyświetli komunikat o postępie, a przesłany plik znajdziemy w zadanym katalogu na hoście.

3.2.3 WinSCP

WinSCP to graficzny klient SFTP/SCP na Windows. Po wybraniu protokołu SFTP wpisujemy dane sesji (nazwa hosta, port, użytkownik). W Advanced (zaawansowanych ustawieniach) przechodzimy do SSH \rightarrow Authentication i wskazujemy ścieżkę do pliku klucza prywatnego (PuTTY .ppk)[5]. WinSCP automatycznie użyje tego klucza przy nawiązywaniu połączenia.

Po udanym zalogowaniu widzimy interfejs drag&drop dwóch katalogów (lokalnego i zdalnego) – możemy wtedy przeciągać pliki albo używać komend Get i Put jak w SFTP. Dzięki zastosowaniu klucza prywatnego transfer plików przebiega bez pytania o hasło.

4 Bibliografia

Artykuły

- [1] Tatu Ylonen, What is SSH (Secure Shell)?, https://www.ssh.com/academy/ssh, [dostęp 24.05.2025].
- [2] Microsoft Learn, Key-based authentication in OpenSSH for Windows, https://learn.microsoft.com/en-us/windows-server/administration/openssh/openssh_keymanagement [dostep 24.05.2025].
- [3] OpenSSH Release Notes, OpenSSH 10.0, https://www.openssh.com/txt/release-10.0, [dostep 24.05.2025].
- [4] DigitalOcean Community Tutorial, How To Use SFTP to Securely Transfer Files with a Remote Server, https://www.digitalocean.com/community/tutorials/how-to-use-sftp-to-securely-transfer-files-with-a-remote-server, [dostep 24.05.2025].
- [5] SuperUser forum, How do I get WinSCP to connect to an SSH server with a private key that I specify?, https://superuser.com/questions/1644862/how-do-i-get-winscp-to-connect-to-an-ssh-server-with-a-private-key-that-i-specif, [dostep 24.05.2025].

Dokumentacje techniczne

- [6] Chris Lonvick, Tatu Ylonen, Styczeń 2006, The Secure Shell (SSH) Transport Layer Protocol, https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc4253, [dostęp 24.05.2025].
- [7] OpenBSD manual page server, ssh_config , https://man.openbsd.org/ssh_config, [dostep 24.05.2025].
- [8] OpenBSD manual page server, ssh-keygen, https://man.openbsd.org/OpenBSD-current/man1/ssh-keygen, [dostęp 24.05.2025].